

Mezey Katalin

## EGY JÓMÓDÚ RÉTOR ÖZVEGYÉNEK

Egy jó módú rétor özvegyének képzei magát, aki még este, lefekvés előtt gyorsan elmosogat, nem hagyva a szennyes edényt másnapra a konyhán, mert az bajt hoz a házra, ahogy még a nagyanyjától tanulta. És meglepetve érzi ujjával az öntöttvas serpenyő aljára ráégett maradékot, pedig nem is futott ki ma az étel, nyomát legalábbis nem látta, pedig már a tűzhely hűlő vaslapját letakarította. Hogy éghetett a vastag öntöttvas edény aljára az étel, nem tudja, de egy rongyra finom szemű, fehér dunai homokot szór, és lesúrolja vele, mert ma még könnyen lejön. Aztán az összes edényt a nagy vastálba rakja, a füles pohárral a tűzhelyen álló fazékból tiszta meleg vizet mer rájuk, és a törlőruhát bemártva, sorra mindet még egyszer letörli, aztán a tűzhely fölött álló szárítórácsra rakja. Ha hazajön a lánya és veje a mulatságból, és valamit még enni-inni akarnak, lássák, hogy rendben a konyha, nem úgy, mintha csak egy mihaszna vénasszony lenne a háznál, aki naphosszat a sarokban üldögél, hanem valaki, aki a dolgokat felügyeli, még ha a szolgálók nem is tudják soha az igazi rendet megtanulni.

*Magyar Napló, 2022/3.*